

találtuk meg. A környéken jelenleg már nem találhatók szántók, hanem körbekerített magánterület, legelőkkel, ezért a korábbi adatok pontosítását, bemérését elvégezni nem tudtuk.

A középkori lelőhelyhez hasonlóan a római falusias telep nyomát is megtaláltuk a patak mindkét oldalán, a K-i oldalon levő súlyponttal. Azonban a római település nem húzódik le olyan mélyen D-re, mint a középkori.

Part (KÖH 51090): Itt 1988-ban és 1995-ben Németh Péter Gergely vezetésével leletmentés történt. A terület másik neve János-kert. A Forró-árok K-re lévő hosszú területet két részletben jártuk be. Északon a leletanyag a patak partján sűrűsödött, a pataktól távolodva és az É-i részen ritkult. A lelőhely valószínűleg azonos Müller Róbert 1970-es terepbejárásának egyik lelőhelyével (*Kertészettől délre, KÖH 44996*). A kertészet a Petőfi u. és a Vágóhíd u. kereszteződésében, ill. attól D-re volt, mára kertés családi házas rész lett, a beépített terület nem volt bejárható. Főleg őskori és római, kevesebb kelta és középkori (13–15. századi) kerámia került elő. A délen bejárt részen a *Part Dél* nevű lelőhelyrészt azonosítottuk, továbbra is a Forró-árok K-i partján. A lelőhelyet a Balatonlelle–Látrány közötti földútig tudtuk bejárni, de ettől D-re is folytatódott. Itt a cserepek több mint fele római volt, de sok őskorit (Baden, Balaton-Lasinja) és kevés középkorit is találtunk. A két lelőhelyrész összetartozik, római túlsúly mellett középkori, badeni, mészbetétes és neolitikum-réz-kori leletanyag volt mindkét részen. Megállapítottuk, hogy a lelőhely összeér a *Trafó telep (KÖH 44990)* badeni lelőhellyel. A *Forró-árok (KÖH 44989)* neolitikum, középkori lelőhely területét nem lehetett bejárni, de azzal is összeérhet.

Munkatárs: Nyári Zsolt.

HONTI SZILVIA – MOLNÁR ISTVÁN

35. Balatonszabadi határa

(Somogy megye) Ő, Á, Kö

Ásványi nyersanyagkutatást megelőzően 2010. április 15-én terepbejárást végeztünk az ismert, Sóderbánya nevű lelőhely környezetében. A tervezett bányaterület a Sóderbányától K-re található, a Kesellő-dűlő egész, és a Páskum-dűlő K-i részét öleli fel. Keleten a Fenéki-bozót-csatorna, északon a 70. sz. út a határa, D felé az Öreg-hegyi szőlőig ér, Ny felől egy egyenes, ÉÉNy-DDK irányú betonozott út zárja. A terepbejárást jó megfigyelési körülmények között végeztük, a betonút és a füves út között, a bányaterület É-i felében. Két helyen találtunk szétszórt kerámiát.

Páskum-dűlő Kelet (KÖH 73977): A dombvonulat K-i lejtőjén is regisztráltunk egy lelőhelyet, mely elszórtan őskori és Árpád-kori kerámiával jelentkezett.

Sóderbánya (KÖH 19399): A bejárt terület Ny-i részén, a dombvonulat Ny-i lejtőjén elszórtan középkori kerámiát találtunk. Ez a lelőhely a „Sóderbánya” lelőhelynek, római, Árpád-kori és késő középkori telepnek a folytatása. A dombtetőn nem találtunk kerámiát

és nem találtunk leleteket a bejárt terület É-i és D-i sávjában sem.

HONTI SZILVIA – MOLNÁR ISTVÁN

36. Balástya, VIII. homokbánya

(KÖH 20902)

(Csongrád megye) A

A megnyitni tervezett homokbánya művelésre szánt területe eléri a 4 ha-t. A bánya művelésbe vonása előtt próbafeltárást végeztünk. A lelőhely a Balástya–Forráskút között húzódó műúttól mintegy 300 m-re D-re helyezkedik el.

A terepbejárás eredmények alapján a lelőhely a bánya D-i területét érinti. Kiterjedésének meghatározására a bánya teljes területén kutatóárokokkal próbáltuk kideríteni a régészeti fedettséget. Az egymástól 15 m-re húzott, É–D-i irányú kutatóárokokból kiderült, hogy a művelésre kijelölt bánya területe az ismert lelőhelyen kívül régészeti objektumokkal nem érintett. Az ismert lelőhelynek is csak a széle nyúlhat a bánya területére, hiszen a kutatóárokban mindösszesen két népvándorlás kori objektum került elő.

PALUCH TIBOR

37. Baracs, római tábor

(KÖH 21803)

(Fejér megye) Ró

2010. augusztus 3–15. között folytattuk Annamátia római castellumának az Intercisa Múzeum és PPKE BTK 1999 óta tartó támogatásával és az egyetem történészhallgatóinak részvételével folyó feltárást. Az idei év során a tábor Ny-i kapujának (porta decumana) 2005–2006-ban végzett kutatását folytattuk. A két szelvényben folyó munka fő célja a kapu építéstörténetének további megismerése, ill. a kapuzat belső részének feltárása volt. A kaputornyok hátsó traktusának feltárást végeztük a XVI. szelvényben. A falak nagymértékű visszabontottsága miatt másodlagosan felhasznált kőemlék nem került elő. A szinte teljesen visszabontott falak kiszédését, az alapozások alját, ill. meszes építési szinteket figyeltük meg. Ezek közül a legalsó a táborfallal egyidős, a tábor síkjába beugró toronyé volt (1,5 m széles falakkal, a teljesen visszabontott táborfallal megegyezően). A torony hátsó fala sajnos éppen a két szelvény közti 1 m széles tanufalban található. A 2. periódus kapufalának maradványai (falcsontok és meszes építési szintek), amelyekből korábban a faragott sírkövek előkerültek, a második periódushoz tartoztak. Ennek hátsó fala szintén a tanufalban található. A kapuzat késő római elfalazásának csak egy kis szakaszon megfigyelt sárga agyagos járósintje került elő. A kőperiódus falai miatt a palánktábor jelenségeit csak kis részen figyelhetjük meg, amelyek közül a legfontosabbak két nagyobb, téglalap alakú gödör volt.

A másik (XVII.) szelvényben feltárt útrétegben a via sagularis újabb, min. 2,5 m széles szakaszát tárhat-